

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő a előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.
Megjelenik hetenkint egyszeri vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre K 12—
Fél évre 6—
Negyed évre 3—
Egyes szám ára 30 fillér.

Hirdetések jutályosan elvállaljuk.

NYilvántér polgársa 50 000r.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfolyósító:
STRAUSZ SÁNDOR.

Aminek jönni kellett.

Az angol államtérfiak régóta helyezkedtek arra az állápontra, hogy az a harcmód a leghumánosabb, mely legelőbb véget a háborúnak. Ezt az elvét el lehetne fogadni, ha az angolok abból a gyakorlatban olyan következtetéseket nem vonnának le, amelyek a cél kedvéért az eszközök embertelenségét akarják indokoltá tenni. Irásbeli szerződéseket, nemzetközi egyezményeket, ünnepélyes fogadalmakat csak akkor vezetnek tekintetbe, ha azok céljaiknak megfelelőek; hogy a humanizmusnak törvényekbe, szavakba nem foglalt, de jóérzésű parancsok követelményeivel éppenséggel nem törődnek, az ily körülmények között magától értetődik. A legjobb esetben valami körmönfont, az igazi értelemben beerősszakolt és természetesen eljárásuk jogosultságát igazolni látszó magyarázatát adják a háboru előtt kötelezőknek elfogadott nemzetközi megállapításoknak; ha pedig nem tudták a példátlan elfogultságuk után még fennmaradt redukált jószággal elhitelhető magyarázatát adni a fennálló, vagy eddig legalább azoknak tartott szabályok felrugásának, úgy egyszerűen hivatkoztak elméletükre, hogy az a mód a legjobb, amellyel legelőbb leíparthatnak bennünket.

Igy született a Mefisztó gondolkodás-módjánál is ördöngösebb kiéheztetési terv. Nem a harcosok szemtől-szembe, nem karddal kard ellen döntésük el a háborút. Ez nyílt küzdelem volna. Igen, ha csak lepufozni kellene az ellenséget, ez nekik kedves, — vadászpaszsiójuknak éppen jó volna. Ám tartani lehet attól, hogy a minden emberieségből kivetkőzött ellenség képes lesz a civilizáció és a kultúra fenkőlt bajnokaira vissza is löni. Ezt jó lesz, lehetőleg elkerülni, mert hiába humanus gondolkozásuk az angolok és társaik, valószínű, hogy szentes elveikkel, nagyuri kedvteléseikkel nem sokat fognak törődni a velők szembe kerülő barbárok.

Igyekedtek tehát a harc sulypontját nekik kevésbé veszélyes térre áthelyezni. Kiéheztetni akarták az otthon maradókat: százhusz millió fegyvert nem forgató embert, köztük nőket, aggyastánokat és csecsemőket. Elzárták a központi hatalmak népeit a tenger felől és minden azelőtt lehetetlennek tartott intézkedéssel megakadályozták azt is, hogy szárazföldről hozhasznának be élelmiszereket.

A behozatalnak e népjogellenes elzárása természetesen hatása nélkül nem maradhatott. Élelmiszerekészleteink megapadtak, az élelmiszer kérdése sok gondot okozott és okoz még ma is. A céltól azonban távol maradtak és távol is fognak maradni ellenségeink. Kiéheztetési mozgalmuk sikerében ma már egyetlen antánpolitikus sem bizik.

Harmadfél év óta tartó háboru után azonban mégis csak utat kellett magának törnie annak a határozott törekvésnek, hogy a vérontásnak vége vetessék. A türehtelen helyzetet meg kellett változtatni.

Reánk nézve a helyzet nem azért türehtelen, mert a háborut akár katonáink, akár polgáraink tovább nem bírnák, hanem azért, mert a harci eszközök nemének küllönbőségét nem lehet tovább tűrni. Küllönbőségét olyan volt eddig a helyzet, mintha az utonálló megtámad egy uri embert. Amaz semmi eszköztől, semmi cselofogástól, aljas orvítámadástól nem tartózkodik, ez meg még a rablóval szemben is szgoruan ügyel a párbajkodekz szabályaira. Magasabb erkölcsi felfogásunkat dicséri, hogy éveken át vonakodtunk az ellenség nemtelen harcmodorát követni. Elég erősek voltunk, hogy így is fényes hadihelyzetet teremtsünk magunknak, s amikor már minden értelmes ember meggyőződhetett arról, hogy minket le nem ver, össze nem tör semmi hatalom a földön, a civilizáció és a milliókra menő viruló emberélet megmentése érdekében az ellenség jogos érdekeit figyelembe vevő békeajánlatot tettünk.

Nem kaptunk rá választ, csak Wilsonnak küldtek egy tirádát, mely inkább neveltségre, mint boszuságra alkalmas.

Jön tehát, aminek jönni kell. Elfogadjuk az angoloknak azt az elvét, hogy az a harcmód a legjobb, mely a háborut a leg gyorsabban befejezi. A lovagiasság szabályait nem a mi, hanem az ellenség harcmodora sértette meg. Most mi is úgy harcolunk, mint ők harcoltak eddig: elzárjuk a semleges küllönfölddel való összeköttetésüket, hogy kiéheztesük a kiéheztetőket.

Létükdelünk utolsó szakához értünk. A kíméletlen buvárhajóharc e világháboru grandiózus befejezése. A hadak istene ebben is segítségünkre lesz és most már érezni, keservesen érezni fogják, akik az okos szóra hallgatni nem akartak.

A csáktornyai ifjuság estélye.

(x y) A háborús idők felkorbácsoló szenvedélyeinek pusztító vihára szüntelen tombol édes Hazánk felett. Fegyverropogás nyomán vér, asztan köny, bánat és mélységes gyász jelek a háromszázötven küzdelmet, mely idegeinket pusztítja, erőnket próbára teszi. A példa nélküli áldozatok s pótolhatatlan vereszeség nyomán felcsillan azonban a végő győzelem biztató reménye. Ennek gyönyörű tündöklését várja minden igaz magyar.

Ennek az élítő varázsa alatt rendezte a csáktornyai ifjuság is az estélyét. A mulatság vágya készítette az ifjuságot erre a vállalkozásra, hanem a játékonyság gyakorlása volt a céget, mely az ifjuságot rövid tömörülésre készítette, hogy ennek kap-

csán a jókedvet, humort és kedélyt megcsillogtassa a lövészárkok borzalmait egy pillanatra elfeledtesse s a háboruban elesett katonák özvegyeinek és árváinak morskányi támogatására a maga komoly és szorgalmas munkáját latba vesse.

A nemes intenció nem veszett kárba. A játékonyság jegyében rendezett estély fényes erkölcsi és nagy anyagi siker koronázta. Hála érte a nemesen gondolkozó közönség áldozatkészségének.

Jól megválasztott és változatos műsor és szorgalmas munka a szereplők részéről voltak azok a motivumok, melyek az est sikerét már előre biztosították. A siker országnézője mégis Tóth Dezso polg. isk. tanár nevéhez fűződik, aki jó ízléssel és nagy hozzáértéssel, fáradságot nem kímélve, nívós színvonalra emelte az előadás technikai részét. Derekas munkát végeztek még a rendezésben Fischer Lajos, Schubert Béla és Strasser József, akik a programot a legapróbb részletekig a leggondosabban kidolgozták.

Nagyszámú és előkelő közönség jelenlétében lép a színpadra egy csillogó szemű gyermek, fekete hajfürtjeivel, aki már megjelenésével egy csapásra megszerezte a közönség szimpátiáját. Több mint gyermeki tudással oldotta meg feladatát a »Kis kiváncsi« Weisz Annuska. Sok örömet szerez még rajongóinak és a műkedvelő társaságoknak mindig kedvelt tagja lesz.

Anhalt Lajosné éneke kellemes élvezetet nyújtott. Tóth Dezso tökéletes zongorakíséretével színezett kedvesen csengő hangja a hallgatóság élénk tetszésnyilvánításában talált visszhangra. Örömmel fogadták, mikor programmezámait ráadásával megtoldotta.

Benedikt Frida következt ezután szavaltatával. Ismerősei sokat vártak fellépésétől, mások érdeklődéssel fogadták. Benedikt Frida derekasan felelt meg a várakozásnak. Élénk fantáziája, drámai ereje, rátermettsége tökéletes élelketet varázsol élénk. Az ártatlan gyermek a szenvedő anya drámai megzemélyesítésében lebilincselte hallgatóinak figyelmét.

Gabányi humorát eredeti felfogásával ragyogtatta élénk temperamentumával Dénes Ilus »A férjvadász« előadásában. Ügyességével nagy tetszést aratott.

Az estély egyik fénypontja a melodráma volt, melyet Tóth Dezso művészi zongorakísérete mellett Strasser József adott elő. Gyönyörű képen mutatta be Ábrányi Emilnek a magyar ember rajongó hazaszeretettel tolmácsoló »Mi a hazá« című zenés költeményét. Melegen érző szívvel, hatáso, jól alkalmazott gesztusokkal teljesen visszaadta a költő gondolatát. A hallgatók könnyeláradt szemekkel, hazafias szívvel olvadtak egybe a szaválóval abban a hatalmas érzésben, mely Magyarországot ezer éven át fenntartotta.

Dénes Gizella és Máté Ferencz mutatkoztak be utána a közönségnek, mint az álombaejtés leple alatt megnyilvánuló szerelmi költés illúziójának ügyes megismerőit. Előadásuk mélyen átértelt és természetes volt.

Az árdrágítás közismert piaci vállaját stilszerűen alakított a Gáborjelenetben Hirschmann Elza. Minden mozdulata sikerült és kifejező volt. Benedikt Mauci a cukros kis pesti nagysága szerepében nagyon jól érvényesült. Szauner József is mint jól szituált rendőr, a jelenetet szemléletesebbé tette.

Hangos nevetés közepette, jó ritmusérzékkel lépett a pódiumra egy kipirult arcú uri dáma, hogy megénekelje a szégyélynő divatot. Ruhája egészen modern, ezzel illusztrálta énekét is nagyon ügyesen. Élénk humora kitűnően érvényesült. Egyetlen hibája talán túlságos kacérsága volt. Az ügyes átváltozó művész természetesen Fischer Lajos volt. A zongorakíséretet ez alkalommal is Tóth Dezső szolgáltatta, nagy tehnikával és finom művészetekkel.

Nem győzték eléggé csodálni Hahn Barnabás nagystílusú előadásának nemes egyszerűségét széles, öblös, de amellől édes és meleg lónasának érzéki varázsát, mely különösen Azes halálában jutott teljes kifejezésre. Megmutatta, hogyan lehet zenével képet festeni. Baumann Vilma kísérete méltóan együttérző és átszellemült volt s a kiérdemelt taps megbecsülendő emlékekhez juttatta a kis művésznőt s a hegedűvirtuózt.

Kis szünet után következett a kabaré utolsó száma. »Jón a nagybácsi« egyfelvonalos vígjáték. Dr. Ballancourt az ideges orvos és erélyes férj szerepében Máté Ferencz közvetlen volt, hasonlóan felesége Cecil szerepében Földes Bözsike, aki ügyes műkedvelő színésznőnek bizonyult. Kellemes modorával, megnyerő egyéniségével, szeliden csengő hangjával zajos sikert aratott. Schuberth Béla a felszég vidéki nagybácsit játszotta. Minden helyzetben határozott és biztos volt. Humorát megfelelő mimikája és hatalmas, de sohasem groteszk gesztusai juttatták érvényre. Talán így lehetne őt legjobban jellemezni: műkedvelő színésznő önéla jobbat keveset találunk. Nagyon jól illeszkedett az együttesbe Baumann Vilma is, aki ügyes, izéles kis sobaleány volt. Ebben a szerepében a hegedűkísérettel kivívott sikere után sokoldalúságát árulta el. A konferáló szerepét Benedikt Frida és Fischer Lajos töltötték be.

Benedikt Frida ötletes konferálása az egyes számok között bájos volt. Kedves egyéniségének varázsával a közönséget lebilincselte. Ebben Fischer Lajos hathatósan támogatta.

A naggyérdemű csáktornyai és vidéki közönség páratlan érdeklődése nem várt anyagi sikert eredményezett. Szívesen megemlíttük, hogy Fodróczy Albert huszárkapitány, állomásparancsnokkal élén nagyszámú tisztikar vett részt az estélyen Csáktornyáról és Varasdról, akik fényekkel szintén hozzájárultak, hogy a szép estély jó hosszú időre felejthetetlen maradjon a jelen voltak emlékezetében.

Az estélyen következő felülfizetések történtek. Hájós Ferenc dr. (47 K), Morandini Román, Scheffer Andor (40), Mesterich Aladár, Neumann S. és utódai, Szilágyi Dezső (30), Földes Mór (24), Heissenberger

Ferenc (Felsőmihályfalva) Hirschler és fia (Alsódomború) Hoffmann Pál, Hódosi Vilmos, Petrics Ignác, Rosenberg Rikard, M. Bauk és Ker. R. T. (20), Benedikt Béla, Hajas József, Heilig József, Kayser Lajos, Löbl Rezső, Pátka Jákó, Simon István (Drávanagyfalva), Székely Vilmos (14), Rosenberg Lajos (19), Bencsák Stana, Csáktornyaivideki Taktár, Deutsch Salamon, Dénes Béla, Filpich Lajos (Drávavásárhely), Heissig Ferenc, dr. Huszár Pál, dr. Issó Viktor, Kostner Miksa (Nagykanizsa), Kraschovetz Adolf (Zrinnyfalva), Lőke Lajos, Lukács Renee (Budapest), Liszt és Brodyák (Stridóvár), Magec Armin, Mayer Károly, Martonosy Imre (Víziszengyörgy), Meider Mór (Drávavásárhely) Mózes Bernát, Murakózi Taktár, Nagy Elemér (Szentkereszt), Nuszay Stefania, Pataky Kálmán, Pálya Mihály, Pető Jenő, Scheffer Rezsőné, Schmidt Ede, Strasser Vilmos, Steinberger Ferenc, Strahia testvérek, Seligmann Ödön, Szenthe Ferenc, Tóth István, Weisz Béla hadnagy, Wollák Rezső (10), Rosenberg Rudolf (8), Antonovics Kálmán, Kun Lajos táboriilekés, Mekovecz Ilonka, Neufeld Lajos, N. N., Ruesz József hadnagy, Seligmann Miksa, Strasser Ernő, Sömjén Felix, Utcás (Marusovec), Weller Ferenc (7), Bertin Ágoston, Blau Sándor, Boleratzky Gyula, Burgolits István, Csabai Kálmán, Csakathurner Herman, Friedenthal Sándor, Grész Ernő, Grünwald Ede (Ivanec), Hencsey Gábor, Kornea Jakab (Mosztor), Kohn Mariska (Muraszombat), Löwenstein Bernát, Muzikár Ferenc, Neufeld Lajos, Neumann Janka, Nyiri Samu, Plichta Béla, dr. Viola Vilmos, dr. Wolf Béláné (6), Benedikt Jenő (Pilsen), Bencsák Emma, Binder Károlyné, Bezeredy nővérek, Charmatz Jónásné, Fischl Béla (Pilsen), Kayser Andor, Pecsornik Ottó, Pötze főhadnagy, Stóger Béla, Weisz Sándor és neje, Wagner Cecilia, Wanger Gyula (5), Baumann Zsigmond, Bolgár Benő, Fodróczy Albert kapitány, Graner Mór, dr. Heilig Emanuel, Heinrich Miksa, Heitzler Adolf, Hirschsohn Ernőné, Hirschmann Adolf, Hoffmann Gyula, Herzer Isidor, Jesina állatorvos, Kelemen Béla, Kotzig Károly, Lukács József, Marics Viktor, Masztnak Józsefné, Marinovics Ferenc (Drávavásárhely), Pollák Gyula, Polyák Máttyás, Rosenberg Kálmán, Rántes Menyhért (Drávavásárhely), Reiter Lajos, Rosenfeld Jakab, Szafner József, Székely Emil (Alsólendva), Váradi Antal, Zakál Henrik, Zrinyi Károly (4), Fischer Endre, Fischer Pál, Glück önkéntes, Halász Manó, Hájós főhadnagy, Horváth József főhadnagy, Horváth István, Hörönpöly Irén (Kisközseg), Kovács István, Máhler Jenő (Budapest), Piehl Kálmán zászlós, Pizsk Alajos, Szöltes Mihály, Szekeres önkéntes, Tauszig Oszkár, özv. Tomka Györgyné, özv. Trszleynyák Bódogné, Unger önkéntes (3), Ács János, Bereczky főhadnagy, Dénes Ferenc, Doklea Mariska, Edelstein Berta, Grauer Béla, Grünfeld Hermin, Hetényi állatorvos, Heinrich Dávid, Hirschsohn Etelka, Horváth Sarolta (Drávavásárhely), Kornfeind Nándor, Koblenczer Lajos, Mautenik főhadnagy, Meider Herman, Orbán Elek, Pogány Vikt, özv. Sraý Józsefné (Drávavásárhely), Scheiber Mór, Stein Bertold, Steiner Herman, Szabó főhadnagy, özv. Villányi Ambrusné, Wolf I. Frigyes, özv. Weltendorfer Dávidné, Wranna Gyözőné (2), Beér Gyula, Jurisics hadnagy, Konjary Irén, Nagy Aladár (Murasikló), Petjani önkéntes, Rosenberg Emil hadnagy

(Varasd), Spitzer Ferenc, Stóger József, Váradi Emil hadnagy, (1 K).

A kabarének 1947 K bruttó bevétele volt.

A csáktornyai úrhölgyek tombolaestélye.

Az ifjuság által rendezett kabarét harmadnapra a jólétező célú tombolaestély követte. Attól lehetett tartani, hogy a kitűnően sikerült kabaré a tombolaestélyre bémító halással lesz. De az ez irányban táplált aggodalom teljesen indokolatlan volt. Mert ugyanazon, sőt még nagyobb számú közönség gyülekezett a Royal kávéház díszes helyiségében február 4 én, mint az előző estélyen s így az úrhölgyek által rendezett tombolaestély ügy erkölcsi, mint anyagi tekintetben is várakozáson fölüli sikerült.

Az özv. dr. Kraschovetz Ignácné elnöklése alatt működő nagy hölgybizottság fáradszatólan volt abban, hogy az estély iránt az érdeklődést felkeltse. S a bizottság ügy helybeli, mint vidéki összeköttetéseinek s közkedvelőiségének meg is lett a fényes eredménye. A közjótékonyosság érdekében páratlan sikerre utalhat a rendező-bizottság, melyet máskor hosszas és költséges előkészületek után megközelítőleg sem lehetett elérni.

Az estély napján már d. u. 5 órakor zárófolásig megtelt a Royal kávéháznak szépen felszített előkelő terme, amikor a tombola kezdetét vette. Nem volt talpalatnyi hely, melyet a közönség el nem foglalt volna. Voltak, akik már ebéd után biztosítottak maguknak helyet s így a később érkezőknek bizony állniok és szoronganiok kellett, míg a tombola véget ért.

A hölgybizottság izélesen csoportosította és elrendezte a szebbnél szebb és értékes, 134 darabot kitevő nyereségtárgyakat egy hosszú asztalon, mely körül a tombolakártyák árúsítása is folyt. Hat órák már nem volt kártya kapható; mind elkelt. A hölgyeknek nem is kellett szerelmetreméllőségüket túlságosan latbavetniök, hogy a tombolakártyákon túladjanak.

A tombola 8 órák ért véget. Kisorsoltak 36 ambó, 34 terno, 31 kvaterno, 22 kvinterno és 11 tombolanyeresémet. A tizenkettediket, 20 q köszönet, melyet Löbl Mór adományozott, a város két keresztény és két izraelita szegénye közt osztották ki. A közönség nagylelkűen lemondott erről a nyereségről s viharos lelkesedéssel fogadta a bizottság ebbeli kihirdetését.

A kisorsolt nyereségtárgyak a közönség köréből kerültek ki. A tárgyakat a következők adták: Ács Jánosné, Antonovics Józsefné, Bertin Ágostonné, Bertin Emma, Bolgár Beádné, Boleráczy Istvánné, Benedikt Béláné, Baumann Zsigmondné, Bencsák Ferenc, Blau Sándor, Csakathurner Herman, özv. Csikvándy Mártonné, Csotka Józsefné, Csabai Kálmánné, Deutsch Salamon, Dobosi Elekne, Dénes Béláné, Feigelstok Ilus, özv. Fischer Simonné, Graner Miksáné, Gold Ferencné, Graner Mórge, Heilig Józsefné, Heinrich Miksáné, Hirschsohn Ernőné, Hirschmann Leoné, Herzer Izidorné, dr. Huszár Pálné, Hirschmann Adolfné, Heissenberger Ferencné (Felsőmihályfalva), dr. Hidvégi Miksáné, Hoffmann Ignácné, Hirschler Emilné, Hencsey Gáborné, Hajas Józsefné, Habel Kálmánné, Heitzler Adolfné, Harmat Nándor (Ligetvár), Hódosi Vilmosné, dr. Issó Viktorné, Kelemen Béláné, Kotzig Károlyné, özv. dr. Kraschovetz Ignácné, dr. Kovacsics

Ferencné, Kraschovetz Adolf (Zrinyfalva), Kayser Lajos, Kertész Lajosné, Kleinuscheg testvérek (Grác), Lukács Józsefné, Löbl Mórné, Löwenstein Bernátné, Mózes Bernátné, Meider Bernátné, Mayer Hermanné, Mayer Károlyné, Mráz Jenőné, Marics Eiza, Marinovicz Eerenc, Mesterich Aladárné, Neumann Vilmosné, Orbán Erzái, Pogány Ernőné, Peitl Józsefné, Pethő Jenőné, Pecsornik Ottóné, Plichta Béláné, Pálya Mihályné, Pollák Gyuláné, Rosenfeld Jakabné, Reiter Lajosné, Rosenberg Rikárdné, Rosenberg Kálmánné, Strausz Sándorné, Scheffer Rezsőné, öz. Szalmay Józsefné, Székely Vilmosné, Strahia testvérek, öz. Schwarz Jakabné, Székely Vilmosné, Simon Istvánné, (Drávavásárhely), Straszer Vilmosné, Simon Irma, Taussig Hermin, Wollák Rezsőné, dr. Viola Vilmosné, Vogth Albinné, Weisz Sándorné, öz. Villányiné, dr. Wolf Béláné, Váradi Antalmé, Zakál Henrikné, öz. Zrinyi Viktorné, Zrfuyi Károlyné.

Az estélynek eddigi bruttó bevétele 1866 78 K-ra rúg, mellyel szemben alig volt kiadás. A bizottság ebből egyelőre 1698 K-t osztott ki, miből a városi keresztény és izraelita szegényeknek s a csáktornyai kórházakban elhelyezett szegény beteg katonáknak 566—566 K-t juttatott.

A maradékot a végleges leszámolás után osztják ki.

A felülfizetők névsorát jövő számunk hozza.

K Ü L Ö N F É L É K.

— **Kitüntetés.** Öfelsége a király Seyfried József határrendőrségi s. fogalmazónak, a Csáktornyai kirendeltség vezetőjének, a koronás aranyéremkeresztet a vitézségi érdem szalagján adományozta, a háború folyamán teljesített kitűnő szolgálatai elismeréséül.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Vörös János okl. tanítót a csáktornyai áll. tanítóképző-intézethez nevezték ki.

— **A megyei árvaszéki elnök nyugalmában.** Mint a Zala írja, Arvay Lajos alispán nyugalmába vonult, de nyugdíjaztatása iránt való kérvényét beadta Zarka Zsigmond dr. árvaszéki elnök is. Mindkét állás betöltéséről a februári vármegyei törvényhatósági közgyűlés fog intézkedni.

— **Halálozás.** Dr. Narai Szabó Imre, kir. ítélőtáblai bíró, f. hó 2 án, életének 57. évében, rövid szenvedés után elhunyt Győrött. A boldogult bíró hült tetemét f. hó 5-én délután 4 órakor helyezték örök nyugalomra ugyanott. Az engesztelő szent miseáldozatot a boldogult lelkiüdvéért Tüskészentgyörgyön e hó 10-én reggel 8 órakor mutatták be a Mindenhatóknak. Nyugodjék békében!

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Szép János és Szépné Richter Adel miksavári r. kath. tanítókat a muracsányi áll. el. iskolához nevezte ki.

— **Véglegesítés.** A belügyminiszter Megla Antal ideigl. minőségű határrendőrségi hivatali segédtisztet ebben az állásban véglegesítette.

— **Orosz hadifogságban.** Krall Vince okl. tanító, 314. honv. gy. ezredbeli hadapródjelölt, múlt év július 28 án orosz hadifogságba került. A Vörös-Kereszt-Egyesület értesítése szerint Omszkban van és egészséges.

— **Az orvosok kérelme.** A helybeli orvosoknak a háborús viszonyokból kifolyólag, különösen abból az okból, hogy vidéki orvosokat is helyettesíteniük kell, de előszörban amiatt, hogy a csáktornyai tartalék és és póltartalék kórházakban katonasorvosi szolgálatokat teljesítenek, rendkívül nagy az elfoglaltságuk. Polgári praxisuknak ebből kifolyólag alig képesek eleget tenni. Hogy ennek is lelkiismeretük és kötelességük szerrint megfeleljenek, arra kéri az érdekelt közönséget, hogy ötlet polgári házákhöz reggel 8 óra előtt hívják, mert utóbb már a kórházakban kezdődik az elfoglaltságuk, ahonnan idő előtt el nem távozhatnak. Természetesen más elbírálás alá esnek a súlyosabb balesetek s a súlyosabb természetű megbetegedések, melyek gyors beavatkozást igényelnek. Ezek esetei azonban a kivételek közé tartoznak.

— **Állandó mozi.** A Rákóczi utcai mozgó színházban a mai előadások műsora a következő: A csábító (dráma 3 felv.), A nőgyűlölők (vígját. 3 felv.).

— **Az irni-olvasók vizsgája.** Zalavármegye közg. bizottságának rendelete értelmében az irni-olvasni tudást igazoló vizsgálatok Csáktornyan a városháza tanács-termében február 26-án d. e. 8 órakor kezdődnek. A vizsgálatra bocsátható minden magyar állampolgár, aki 24 ik életévét betöltötte. A vizsgálatra a szolgabírói hivatalban személyesen vagy levél útján lehet jelentkezni.

— **Tilos libát tömni.** A közlelmzési hivatal elnöke elrendelte, hogy a ludak hizlalásának céljaira szemes termény egyáltalában vissza nem tartható. Ebből kifolyólag elrendelte, hogy az e célra visszatartott kukoricát pótlólag rekvirálják.

— **A burgonyaszűkeglet országos összeírása.** Az Országos Közlelmzési Hivatal a burgonyaellátás egyre súlyosbodó kérdésénél különös súlyt helyez a törvényhatóságok és a hadi ipari vállalatok zavartalan ellátására. Erre való tekintettel most arra szólította fel a burgonyakézelítőt, hogy ezeknek szükségletét állapítsa meg. Az iroda a törvényhatóságokhoz s az ipari vállalatokhoz a napokban kérdőíveket küldött, amelyben arra kel választ adni, hogy az ellátandó egyének számára, napi átlag 200 grammal számítva, május hó végéig — vagyis fejenként május végéig 24 kilóval számítva — hány vagon burgonyára van szüksége az illető városnak, iparvállalatnak. Nagyon természetes, hogy az igényelt burgonyamennyiség csak a rendelkezésre álló készletek arányában és az Országos Közlelmzési Hivatal utasítása alapján lesz kiutalható.

— **Egy márka 1 K 55 fillér.** A pénzügyminiszter rendeleteket intézett az összes pénzügyigazgatóságokhoz, amelyben utasított ad arra nézve, hogy az országban levő német katonaság bankjegyeit az adóhivatalok váltsák be. Egy márkáért 1 K 55 f-t tartoznak fizetni.

— **A vásárrendtartás módosítása.** Zalavármegye alispánjának rendelete alapján a vásárrendtartásról szóló vármegyei szabályrendelet szerint a vásárok a vármegye területén április—szeptember hónapokban reggeli 6 órakor, október—március hónapokban reggel 7 órakor kezdődnek, és este 7, illetőleg 5 órakor végződnek. — Az árusítási helyeknek és árusítási helyek sorrend-

jének megállapítása a községi előjáróság hatásköréhez tartozik. — A heti és napi vásárokon sertést, szalonnát, zsirt, haromfű stb. ipari feldolgozás vagy továbbeladás végett április 1-től október 1-ig reggeli 8 óra, október 1-től április 1-ig pedig 9 óra előtt vásárolni tilos. — Tilos továbbá ezeknek az árucikkeknek vásár idején a vásártérül ki nem jelölt helyeken való adásvétele. Kihágást követ el az is, aki a piacra hozott étel-szükségleti cikkekkel szállító eladót utköben feltartóztatja s tőle a cikkeket megveszi; a cikkért a szokásos árnál magasabb árt kinnál stb. Aki ily kihágást követ, 2 hónapig terjedhető elzárással és 600 K-ig terjedő pénzbüntetéssel büntetendő. Hasonlóképp büntetendő, aki portékáját vásárra menet házról-házra árusítja, vagy a kereskedő, aki ily módon szűkegleteit beszerzi; mert ez az eljárás a közlelmzéses rovására történik.

— **Szigorú tél.** A tél szigorúsága minden mértéket felülműl. Állandó hideg idő járja, térdig érő hó borítja az egész vidéket mindenfelé. A hideg nem enged. Nappal egvik-másik alkalommal felmelegszik ugyan a Nap éltető sugaraitól, de éjszaka ismét csikorogóvá lesz a hideg. Tetőpontra hágott a hideg csütörtökről péntekre hajló éjszaka, amikor a meteorológiai állomás 22°-ot jelzett, de szabadban a hőmérő ugyanakkor 27°-ra süllyedt alá.

— **A keményítő maximálása.** A hivatalos lap közli, hogy a kormány a keményítő árát kilogrammonként 250 K-ban maximalta. Tekintve, hogy a keményítő ára a háború kitörése előtt kgként 40 f volt, érthető a megdöbbenés, mit a maximalás előidézt. Már meg is van a kézzelfogható következménye. A budapesti fehérnemű tisztítók elhatározták, hogy ezentul a fehérneműt nem keményítik. A gallérokat és kizelöket keményítik ugyan, de fehériteni nem fehéritik. Ezt a példát valószínűleg a vidék is követni fogja. Az az érdekes az egészben, hogy a keményítellen ing tisztítása ezentul is ugyanannyiba kerül, mint eddig a keményítéssel járó tisztítás. Tehát ebből a max-málából is hasznol akarnak húzni némelyek!

— **A felmentések elintézése.** A Külügy-Hadügyi írja hogy a honvédelmi miniszter távirati rendeletben utasította a közgazdasági hatóságokat, hogy indokolt esetben a felmentésre javaslatba hozott népfelkölöknök engedélyt adhatnak arra, hogy bevonnásukat a fölmentési kérelem elintézéséig elhatalasítsák. A halasztás ideje hat hét, mely még négy héttel meghosszabbítható.

H Á Z
pékműhely- és nagy kerttel
eladó.
Csáktornya, Festetics-u. 15. sz.

Házat
vennék Csáktornyan. Szíves ajánlatokat kérek
Postfach 29. Pettau
cimre.

Sve pošljite, kaj se tiče sadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Čaklornya.

Izdateljstvo:
knjižara Strauss Sándora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za pak
izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Priloga oim je:

Na odo leto K 12—
Na pol leta 6—
Na četvert leta . . . 3—
Pojedini broji koštaju 30 fill

Otkazano se polje pogodbe i fu
rašnja.

Odgovorni urednik: ZRINYI KÁROLY.	Glavni urednik: MARGITAI JÓZSEF.	Izdatelj i vlasnik: STRAUSZ SANDOR.	Saradnik: SRÁY FERENCZ.
---	--	---	-----------------------------------

Znamenito odlučenje zbog bržešega mira.

Pod vodom plivajuće ladje vu poslu. - Englezka, Francuzka i Taljanska je obkoljena. - Nemška i mi hoćemo neprijatelje na mir prisiliti. - Trideset i pet morskih ladjah smo jeden tjeden prevrtali. - Na suhoj zemlji je mir vu taboru zbog velikoga snega. - Amerika se je zdigla proti Nemškoj. - Porobili su romanskoga banka.

Kak stojimo na bojnem polju?

(M. J.) Znameniti i jako važni korak je vu taborskih poslih načinila nemška i naša vlada. Nemška i naša austrijska—magjarska monarhija je našim neprijateljem 31-ga januara na znanje dala, da nikakve morske ladje nebu pustila od 5-ga februara počemsi vu Englezku, Francuzku i Taljansku. Kakve goder ladje, kojih goder država, makar su s nami vu prijateljstvu, ili vu neprijateljstvu, ako jih na morju najde putujuće vu Englezku, Francuzku ili Taljansku, bez ikakve milosti budu od naših ili od nemških podvodom plivajućih ladjah prevrtane i vlonjene.

Nemške i naše pismo, vu kojem ovo naše nakanenje svim orsagom i vladam na znanje dajerno, je veliku halabuku zrokuvalo vu celim svētu. Izvun Englezke, Francuzke i Taljanske se osobito amerikanaka vlada grozi, ar prvi tri orsagi su s nami vu neprijateljskim stališu, Amerika pak se je kazala, da nije proti nam, ali ipak on je lifral municiju i zivež našim neprijateljem. Ako on nebi to učinil, bi vre zdavnja kraj bil taboru. Zbog velike gšeite i dohodke, koje je iz lifranja municije, pak svakojačkog ziveža sebi napravil, veselil se, da je vu Europi tabor. Vezda smo mu preperečili dovažanje municije i ziveža, za to je srdit.

Nemška i naša vlada je svim vladam na znanje dala srok, za kaj nećeju pustiti nikakve morske ladje vu onih orsagov, koji ne držiju s nami. Zroki su tomu sljedeći:

Nemška i naša vlada su vu mesecu decembru na znanje dali našim neprijateljem da snjimi mir hoćemo sklopiti. Ali englezi, francuzi, taljani, pak rusi su vu svojoj napuhjenosti takvoga odgovora dali, da predi nebude mir, dok se Austrija i Magjarska ne rezćepi na fafate, Nemška pak, da mora jeden del Francuzkoj prek dati. S tem su ovi pokazali, kaj oni s nami i s nemcom hoćaju!

Na to je morala Nemška, pak Austria—Magjarska takov odgovor dati, da bude od vezda svojom celom jakostjom proti neprijatelju isel i pritrucal ga bude, da se cim predi pomiri, tojest za mir prosil. A za najoštrešu navalu proti našim neprijateljem drži, da nepusti nikakve morske ladje vu neprijateljske orsage. Ako naši neprijatelji nebudu imeli kaj za jesti, pak nebudu imeli s cim streljati, onda bude taboru kraj.

Svętopismo veli: kaj nećes sebi, naj drugomu vćiniti! Englez je izmislil, da bu nas vu gospodarstvih poslih do kraja vuništil. Misliil je, da nebumo imeli za dvę ljeti kaj za jesti, Pak budemo se mu na milost predali. Hvalja budi Bogu! niti vu Nemškoj, niti pri nas niti jeden nije vumrl od glada, ar svaki mesec, austrijanec, magjar, horvat i t. d. ima kaj za jesti. Tomu je zrok, ar smo mi poljodeljski narodi, koji zemlje obdelavamo, marhu hranimo, svinje krmimo i druge takve posle obavljamo, iz kojih clovek svojega svakdašnjega kruha i k tomu mesa, slanine, mlęko, sira, jajce i drugo svaćesa za živetil ima.

Neje to tak pri našim neprijateljem. Osobito Englezka i Taljanska nemre bez morskoga dovoza živetil, ar oui malo polja i senokose imaju. Živiju više iz trgovine, pak iz meštrije. Ako pak si ovi za svoje peneze nemreju čez morja nikakvoga žitka dovoziti, onda budu gladuvali ar banjke, cekine, čizne, skrļjake, hamre, bunde, kola, lampase pak druge stvari koje meštarski ljudi delaju, nemreju pojesti.

Nemški cesar je izrekil i oglasil, da je dosta iz prelęvanje krvi! Hoće, da bude vre jedenput mir. Ako pak s cim predi mir hoćemo, moramo naše bez duše i bez srce neprijatelje prisiliti k miru. A to pak se nemre na suhoj zemlji dogoditi, za to naj se tabor dokonča na morju.

Nemška je Englezku i Francuzku obkolila svojimi, mi pak Taljansku s našimi pod vodom plivajućemi ladjami. Vezda su ovi naši neprijatelji tak, kak miši vu mišalovki. Gđe budu nemške i naše podvodne ladje na morju kakve goder ladje spazile, odmah budu je prevrtale. Nemci i mi smo si tuliko takvih podvodnih ladjah napravili, da jih dosta imamo k tomu, da bumo naše neprijatelje na poštenje navćili i prisilili, da

bude mir. Na suhoj zemlji bi se još Bog zna, kak dugo zavlaciil konec tabora na morju, pod vodom budemo predi gotovi s našimi neprijatelji. Zbog toga se samo raduvali moremo odlučanju nemškoga cesara, čemu smo se i mi i naši drugi savezniki pridružili.

Iz toga se vidi, da se je stopram vezda počel najoštreši tabor i to, zbog cim bržešega mira.

Svi, poljeg morja ležeći orsagi su zapoved dali, da nesmeju njihove morske ladje svoja mesta ostaviti. Ipak, iz Nemške javiju, da su ov tjeden nemške podvodne ladje vre 35 morskih ladjah prevrtale, koje su na morju našle.

Na dovezdašnjim bojnim poljam nema nikaj novoga, ar tak naši i saveznički, kak takaj neprijateljski šeregi nemreju vojuvati zbog velike zime i zbog velikoga snega.

Amerika je srdita, da nemre municiju i ziveža prevažati vu orsage naših neprijateljah, pak se je zdigla proti Nemškoj. Ali to nikaj nehasn! Nemški cesar i mi smo si premislili, kaj smo napravili, gda smo preperečili dovažanje vu neprijateljskih orsagov.

Kak stoji zimski front.

Zima sve bojne posle jako zastavlja. Na svakim frontu takva je zima, kakvo malo što pomla. Bili su dani vu Moldavi, kad je toplomera od dvajstijeden gradoš vekso i jakšo zimo kazala. Svun toga pak su takvi vihri, da niti gibati se je ne moći. Vu minućih dvejo zimah nasreću naše čete tak su se sve svučile, kaj pred dvemi lętmi vu takvi zimi nikak ili pak samo svelikom teškoćom bi bile mogle napraviti, to denes s najveksom lehkocm napraviju.

Naravno ne samo da nas zastavlja i nam dela velike neprilike zima, neg i od neprijateljve strani sve vu miru stoji. Još i na Szereth frontu je sve mirno i tibo. Tak bi mogli reći, boj se je zmrzel. Svun menjših patrolskih bitkah samo na Aa frontu su nemci navalu započeli, koju su srećno svršili.

Od Rige doći. Na Lipót bujarskoga herojska fronta su rusi počeli navalu, ali bez ikakve sreće. Nemci su nazat sbili rusi i onda su sami počeli navalu u koji su sve nazat zadobili, kaj su od prvoga januara izgubili. Januara 23-ga nemci na obedve strani Aa zvane vode počeli su napredovati. Močvare su tak zmrsle, da rusi ne su mogli dekunge skopati i poleg toga sdrevja su si napravili stalke vu kojih su se branili. Nemci naperili su štuke na ove drvnate dekunge i tak rekuć pomeli su je, ruske regimente pak su tak podosetinili, da od nekoga regimenta tri-cetiri sto je samo ostali. Januara 23-ga na večer već tri kilometre dalko su nazat stisnuli rusi. Ponoći za nemškim centrumom i dšno krilo se je genulo i to tak srećno, da je obkolilo jednoga ruskoga čopora i sve su je vlovili. Dvajaticetrtoga pak je već i lévo krilo vu ogenj se rezvilo.

Nemci do zadnjega kvadrat metra sve su nazat zadobili, kaj su prvoga januara izgubili i dvajstipetoga ulazili su već vu one moćne dekunge, koje su sami napravili i su januara prvoga ostaviti morali. Od ruske strani najviše je siběrijskih regimentov bilo vu ognju. Zarobljeniki su povedali, da ovi regimenti višeput su se sbunili i više regimentov odmah su morali premeniti.

József nadhercega front. Ovdí takodjer poleg strahovitne zime nikaj važnega ne se je pripetilo. Vu Karpati i vu Moldovi med bregi sve je postalo. Rusi su probali januara 23-ga, 24-ga i 25-ga šturmati proti mestica—aestiji tvrđovini i Casinu dolini, ali stēm su nikaj ne postigli, jerbo naši svigdi pripravljeni su je čakali i nazat zbili. Dvajstisedmoga iznenada vu Casinu dolini malo su naprē došli rusi, ali od potlam već su je naši i odovud pretirali. Rumunji na Campulile okolici su probali naprē doći, ali još on dan su je naši nazat zbili.

Na Mackensen generala frontu je takodje mir. Pri Tulcei dvě bulgarske skadrone prēk Dunaja su vdrle i proti puno većim ruskim četam dugo su se viteški deržate. Potlam je proti bulgarcom tuliko rusa došlo, da su se ne mogli duže braniti i jako spametno bez svakoga zgubička nazat su prēk Dunaja došli i važne prijave su donesli.

Položaj je sad ve takov, da neprijatelj pri Fundeniau i Galacu offenziv postaje, dakle ono mesto odkud je offenzivu stel započeti, čisto je izgubil. Vu jedni koleni čvrste pozicije su imali rusi, ali denes ovu koleno od tri stranih pod ogojom deržimo i čisto komod strélaju i mosta.

Rusi i rumunji od Szereth vode već nikakvo navalu nemoreju započeti, jerbo već nēmajú tulikšnoga mesta, da bi se za offenzivu mogli rezvijati. Od Galaca smo već pisali, da ves je vu ognju, sad samo tuliko, da čeli je porušen. Zrakoplivci javili su, da od varaša na zapat stojeće tvldovine širom su reztrēlane.

Najbolje je sve tiho na Macendonskim frontu. Kak su naši savezniki, bulgarci pri Sveti Naumo tak kervavo nazat zbili neprijateljsku navalu, od potlam Sarrail francuzkoga generala čete nigdi se ne ufaju kazati.

Na talijanskim frontu. Na Verto iba — Gornji liniji samo patrole se strélaju, pešičke bitke nigdi neje bilo. Od Tonale klanjca do morja redoviten kanoněrski ogenj se čuje, samo negda-negda se sbudiju zmečki

štuki. Na Karast bregu takov sneg je zapal. Kakvoga tamno stanjući ljudi he pānju. Triens varaš takodjer vu velikim snegu je. Vu deveti izonzoj bitki posvedočio se je, da pred našimi stojeći talijani izvrtni vojniki su, ako je dobro vodiju. Talijanski oficiri takvo prodeštvo jim deržiju, da mi svakoga zarobljenika živoga spetemo i poleg toga svaki do zadnje kaple krvi sderzi rajši, neg bi se predao.

Iz sviše poslov vidi se, da talijani izbilja dobro se pripravljaju na novu offenzivu. Od svih stranih nove i friske cete dojdeju, koje odzaja za frontom vezbaju. 1874-ga i 1875-ga leta rodjene neprijatelj vu prvo liniju je postavil. Dobro imaju složeno talijani, da svaki smo šest mesecov mora biti na frontu, onda ga vu rezervu deneju.

Razni he, da mi to netdbrēmo napraviti, jerbo mi nēmajmo samo jednoga fronta kak talijani i mi vno go više vojnikov nucamo, kak talijani. Da bi mi samo stalijanom imali posla, kak on samo znami, već sdavnja bi se naši vojniki po Rimo špāncērali, kak su se negda.

Kaj se prvoga bōja tiče, to denes samo na morju traja. Nemci su opet naglas dali neutralnim orsagom, da od peloga februara počemsi sve ladje potopiju, koje neprijateljskim orsagom budu nekaj vozile. Već nebudu gledali, ali je amerikanska ili druge neutralne države, neg bez svakoga opomena ju prevrtaju i na dna morja spraviju. Kaj je Englezija nam obsnabila, to brčas nju bude postiglo i predi bude gladuvala, kak mi i naši savezniki. Samo jedna nemška ladja je jeden mesec prēk petdeset milijun dollarov kvara napravila Engleziji. Kaj pak sad bude, kad sve nemške ladje pazile budeju i nikaj nebudu vu Engleziju pustile!

SVAKOJAČKE NOVOSTI.

Nova štelnga. Honvédski minister odredil je, da svi oni, koji su se od 1872-ga leta do 1891-ga leta rodili i do vezda ne su sposobni bili, ili pak su od soldacije vun spuščeni, nadalje svi oni koji su od 1865-ga leta do 1899-ga leta se rodili i koji bi već dužni bili se na štelingu javiti pak su ovu dužnost ne svršili, moraju se dati popisati i opet vu odredjenim vremenu na štelingu iti.

Ovak naprē popisani od februara 26-ga, do marciusa 19-ga počelim orsagu asenđerani burdo. Na štelingu svaki citovanje dobi. Koj do marciusa 15-ga nedobi citovanje, tam se mora prejaviti pred onim odborom, koj mu je najbliže. Kad bude morali sposebni outer rukovati, to se potlam bude naznanje dalo.

Od Ujviděka, do Pekinga. Vinkovits Istvan ujviděkski sabol na obćinito mobilizaciju, kakti 6-ga pešičkoga regimenta vojnik ođšel je na bojno polje. 1914-ga leta vu jedni karpatski bitki vu rusko rob stvo je opal. Vinkovits vu Sziberiji poldrugo leto se je mučil i navěk je nakanenje imel, da skoći iz žalostnoga robstva. Više mesecov se je skital po Sziberiji, doklam je vu Mandžuriju došel, gde se je sprošnjom živaril. Od Imana do Santsuna, odovud do Kirina sprošnjom je živel. Ovdí su ga misjonaršii na kolah poslali do Mugdena. Od Mugdene do Tientšina opet je pešice isel. Nazadnje svelikim terpenjom došel je vu

Peking, gde se je odmah javil pred austrak —Magjarskim konzulom, koj je vno go svoja videčega i viteškoga našega domorođca na jedno ladju spravil, na kojoj još i depes sveršava službu. Odonud je pisal dimo rōditeljóm i ženi i prosi naj mu pišeju, kak je doma.

Jeden milijun polaka. Polski Kurier zvane novine sračunale su, kuliko vojnika broji centralnim orsagom nanovoma postavleni polaki šereg. Polski orsag na koncu 1916-ga leta jedenajat milijun trisdoveddeset jedno ještro stanovnika je imel, iz med kojih od sedemnajstoga leta do četerdeset četrtaoga leta dva milijun, sto osemdesetjednoga jezero more vojničto nucati. Ako iz toga sad služeće dvēsto osemdeset jezer polskih legionarušov doli sračunamo, takodjer i one, koji ne su za vojničto sposobni, ravno jeden milijun izvrsten vojniki dobiju centralni orsagi.

Dvě jezero mrtvih englezov jeden dan. Iz Konstantinopolja javiju, da pri Tigris vodi februara prvoga velike bitke su bile.

Neprijatelj po velikim strētanju, više pešičkih navalih je odredil od Tigrisa na poldan stojeće pozicije i prēsilil je jednoga bataljuna, da iz prvih jarkov vu druge se potegne. Pri drugi liniji oštro smo nazat sbili englezku navalu i opet smo nazat zadobili naše jarke. Ovdí je neprijatelj još vekšega sgubička imel, kak na Irak frontu trajućem bitkam. Samo vu mrtvih prēk dvě-jezero vojnika su englesi sgubili, svan toga pak smo jih vno gih zarobili. Još više bi bili zarobili, ako englezki kanonēri nebi bili one postrēlali koji su se predati šteli. Potlam su englezki koleniki probali nam fronta pređri, ali i ove smo nazat sbili.

Naš sgubiček proti englezom je jako mali bil.

16—60 lēt stari francuzi. Francuzki korman odredil je, da sve od šestnajstoga leta do šestdesetoga snovic bude asenđeril i koji nebudu sposobni na front iti, oni pod soldačkom regulum budo vu civilo soldačiju služili. Jedne vu fabrike deneju, drugi pak poljsko delo buđo delali. Nekoji ablegati su proti tomu bili, ali vekša stran je itak to odredila.

Magjarski orsag bude dal zrnje za čelo vojničto. Ausztrijski minister Höfer, izrekel je pred novinari, da vu zadnji rezpravi koju je s magjarskimi ministri imel, od obedve strani su podpisali pogodbu. Magjarski orsag ima želju pomagati Ausztriju. Najvekša pomoć pak je to, da Magjarski orsag i na mesto Ausztrije bude zrnje dal za čelo vojničto. To je velika pomoć Ausztriji. Skup moramo deržati i kak brati pomagati jeden drugoga. Takvo vrēme je denes, da jeden bez drugoga nemoremo žveti.

Venizelov šereg se je reztepel. Grčke novine pišeju, da uzbuna rezširila se je na Korfu i Mitiline otoki. Šereg koj je proti kormanu vu Syru je vušel. Venizelos je na jedno antant ladju vušel. Čeli njegov šereg se širom hoće reztepti. Vekša stranjka je dezentērata i okolo Szalonike po šumah se skita. Mednjimi je i vno gi srbaki vojniki, koj već nece svoju kožu vu ogenj nesti.

Francuzi ne zaufaju se vu protuletno offenzivu. Englezke novine pune su toga, kak veliki offenzivu budo započeli naprotuletej proti nam. Tak pišeju, kak dabi nas već do črne zemlje bili sbili. Kak dabi

mi već čisto bili odnemogli i vu takvim gladu živeti, da se jim moramo na milost prodati.

Naprotivno pak francuske novine ovak pišeju :

„Englezi vu čelim boju dobro su nas ponucali i pocicali. Vrème bi bilo, ako bi i englezi jedenput skazali, kaj zasju i kaj sa mogućni napraviti, jerbo do vezda smo još nikaj ne vidli od njih. Ravno je dosta bilo od toga, da bi nas englezi još i nadalje sa nos vodili.“

Pri Szeretu još trajaju bitke. Na severu i vu Dobrudži velika je zima i strahovitni vihiri. Ravno zato med rusi i bulgarci samo malogda je kanonersko strélanje. Sve tak kaže, da rusi samo bi radi znali, kaj hoćeju bulgarci pri Tulcei.

Veliko gibanje se vidi pri Seret vodi. Rusi zasju, da rumunski front je tam vu najvećoj nevarnosti i samo vrème služi rumunjom, da duže vremena moreju tam biti. To, da je na ovim frontu mir, neće istina. Veliko gibanje se vidi od obedv strani. Razmi se, da vekše čete nemoreju skup dojt i poleg toga nega vekših bitkah. Menje čete hodiju sim—tam po velikim sněgu i samo med ovami četami praškaju puške. Štuki takodjer se samo negda — negda oglasiju.

Ovdi, kak vrème dopusti, velike bitke budeju.

KAJ JE NOVOGA?

List iz bojnog polja.

Malo Medjimurje domovina moja, Molte se vi za me majka moja mila! Minulo je leto, kak sem vas ostavil, Ali niti jenput ne sem vas pozdravil.

Jezero devetsto i šestnajsto leto, Vnogomu junaku jako prežalostno, Koj je doma stavil dragu grličicu, A v liniji dobil ostru kugličicu,

Vnogoga junaka zemljica pokrila, Koga više nebu grličica vidla. Više ga nebude grličica vidla, Ar ti ga vmorila kuglica presilna.

Vnogi mladi pari jesu se reziliš, Kaj se morti nigdar nedu skupa zišli. Vnogi otec doma decu je ostavil. Kaj morti već nigdar nebu jih pozdravil.

Mamica ljublena, najte se plakati, Najte se plakati, mene žalostiti! Nego si pomorte meni veseliti, Ar se i tak mora zapoved izvršiti.

Stopram sam ja junak v dvajstiprvom leti, Za to mi je žalost v Galiciji vmrėti. Bila bi mi žalost v Galiciji vmrėti, Doma otea, majku v žalosti staviti.

Na drugu stran lista pšmicu obračam Sve mlade junake Bogu preporučam! Preporučam sebe tej Majka Marija! Vu sili mi budi draga pomoćnica.

Kaj bi z mene brezal ovu težku muku, Morti bi preplaval vodu preveliku. Muricu bi gazil, al je pregluboka, Dravicu bi plaval, al ja preširoka,

va bojnem polju.

Derk Vida vojnik iz Frketinca.

— Romani ne su vužgali žitka. Paške novine pišeju, da rumunji žalostnim srdcom su vužgali petroleumske zdence. To e spodobno Rostopcu ruskoga generala šnu, kad je pred francusi vužgal Moskva

varaša. Ali žitka su već ne šteli vužgati. Naprimera kad je neprijatelj zavzel Filiansk varaša, korman je zapovedal Crajova varaša polgarmeštru, naj vuništi sve zrojce. Romaneću polgarmešter neće štel poslušniti zapoved. Svrho toga korman je odmah službe izhitil polgarmeštra.

Za nekoju vuru opet su po telefoneru pitali, ali su već vuništeli žitka Kormanu bistos je takov odgovor dal, da to neće moći napraviti, jerbo narod od glada pomerje. Petroleumske zdence, koji su na leto ober dvajsti milijun metercentov petroleuma davali, do fundamenta su vuništeli. To je jeden englezki brigaderos i jeden francuzki lejtnant napravil. Od svih lagvov pipe su odprli i onda su vužgali. Ves petroleum i benzín je zgorel.

— **Dorobiti su romanskoga banka.** Kad su romanskoga banka iz Jasi varaša vu Rusiju preselili, na putu vnogo penez je zginulo. Vu jedni kassi sama zlatina je bila, to sve je nekam zginulo. Banka činovniki željeznicu kriviju, željeznički činovniki pak banka kriviju.

— **Velika zima na zapadnim frontu.** Zadnje dane velika zima je došla, najmre pak ponoći. Vnogo let je ovdi tak jaka zima ne bila. Na sreću nemci su već za vremena peći složili vu dekunge i tak samo oni terpiju vnogo poleg zime, koji na patrole moraju iti i oni koji vuni moraju stražiti.

Francuzki stanovniki takodjer vnogo terpiju od zime, jerbo nigdi nemoreju drva zmoci, lapora pak niti za nikakve peneze.

— **Sto jezer metercentov žitka.** Oni koji su iz Braile vushi, tojest pobegli, povedali su, da skorom ves žitek, kojega su englezi vu Romaniji pokupili, vu Braili je bil skladjeni. Rusi predi kak bi bili Brailu ostavili, prek sto jezer metercentov englez koga žitka su vužgali i vuništeli, jerbo već su ne imali vremena sobom ga odpelati.

— **Cripot tuliko rumunjov smo sbili.** Taljanske novine iz Petervara su do bile jednoga članka od Romanije. Poleg ovoga članka pišeju taljanske novine, da antant niti najmenje je ne kriv tomu, da je Romania tak zišla. Pišeju nadalje, da Romania sama je grešnik tomu. Bratianu se je jako preracunat, kad je misli, da Bulgaria nebude navatila na Romaniju. Nemci, magjari i bulgarci sbili su Romaniju, ali ne svrhu toga, da bi njih više bilo, neg s bog toga, jerbo rumunjski šeregi i vojniki su nevalani. Skorom vu svaki bitki triput tuliko romanov je bilo, kak neprijatelja. Najmre pak magjarske i austrijske čete su se jako hrabro sponašale. Neje moći premisliti, kak nevalani su rumunjski vojuiki.

Od rumunjov tak pišeju talijani, sami zasebe su pozabili.

— **Črni glas vu Taljanskim.** Od potlam, kak su centralni orsagi mira ponudili, sveposud se čujeju črni glasi. Vu Rmu su tak mislili, da vu Firenzi je velika buna. Vu Firenzi pak su tak znali, da vu Bologni su kervave demonstracije. Vu Bologni pak su takvi glasi se rezširili, da vu Piza varašu su velike i kervave bitke med narodom. Vu Piza varašu opet su takvoga glasa dobili, da čeli Rm je vu jednim plamnu.

Poleg ovih rezširjenih glasov vnoge su polovili i vu kmičnu tamnicu zaprli. Sad su po čeli Taljanski zemlji strog statariuma rezglasili

— **Amerika i neutralni orsagi.** Nemci

su naznanje dali celomo světo, najmre pak neutralnim orsagom, da nikakvo ladju nebudo duže vu Englezko, Francuzko i Talijansko pustili, nikoga nebudo više miluvali i nebudo gledali na to, ili je ladja amerikanska ili pak šteroga drugoga neutralnoga orsaga, neg nemiloerdno svako potopiju koja bude probala vu neprijateljske orsage stroška ili pak municiju voziti.

Pokehdob pak je do vezda Amerika sderžavala sve neprijateljske orsage stroškom, s municijom i s oružjem i ona je imala od tabora najvećšega hasna i ona je vu ovim bojnim vremenu tuliko zlata dobila, da već nemore vu bankih mesta zmociti. Razmi se, da ov nemški zapisnik neće povoli bil amerikancanom, jerbo ako nemci svako ladju potopiju, onda Amerika bude najviše kvarna, kakti on orsag, koj je najviše bojnih stvari lifral za gotove peneze vu Europu. Svrho toga amerikancani tak su se rezširili, da su svojega konzula iz Berlina dimo pozvali, amerikanskomu nemškomu konzulu pak su vun dali putnicu i njega dimo poslali vu Berlin. Stēm se je med Amerikom i med Nemskom diplomatuški savez reztepel. Nemci ne su se niti nato prestrašili, znali su napr, da tak bude. Nemci spodvodnami ladjami ravno on cilj služiju, kojega jim je Wilson pokazal. Ov cilj pak je skim predi boja zaključiti. Kad vu Engleziji nebude kruha i nikaj drugoga, već budo presiljeni za mir positi.

Kaj budo drugi neutralni orsagi napravili, to još neznamo, neg brčas mirni budo ostali i dalje budo terpeli bojne nevole, kak su i do vezda.

Amerika tam lezeće nemške ladje je posvojila i stēm nemcom jeden milijard kvara napravila. Nemcom je to sve jedno, jerbo ove ladje itak su ne mogli vu bojnim vremenu nucati. Nemci su taki drugi dan ošter odgovor dali amerikancanom i na odprtim morju trideset ladjih su jim potopili. Ladje su same bojne stvari vozile vu Engleziju. Niti jedna je ne vushi. Tak bude to svaki dan.

Pitanje sad još je to, ali bude Amerika boja poručila nemcom. Rećemo, da bude. Stēm niti nam, niti pak nemcom nikaj nebude na škodu. Mi smo do vezda ne imali nikakvo pomoć od Amerike, pak niti vezda nebudemo imali. Amerika tuliko taborski ladjih ima, kak i Nemška. To pak je skorom ji premalo, da bi sveposud po morju braniti mogla svoje reztepeno imanje, najmre pak na Tihim morju. Dakle vnogo ladjih nemore proti nam poslati. Englezija ima najviše ladjih pak je još ne ufala blizu nemških ladjih dojt. Tak bude i Amerika. Amerika na suhom nema više soldacije. kulliko ji je za odsnutrašnji mir potrebno, dakle niti stēm nebude nam na škodu. Med nemcom i Amerikom samo takvi tabor bude kak je med nami i japanci, tojest nikakov.

— **Amerikanski svetec.** Svaki svetec k sebi derzi ruke, tak i Wilson, koj takvoga mira bi štel, kakvoga englezi hoćeju. Rad bi zahvalen bil Engleziji, koja ga je za profesora imenuvala, ako bi vu Ameriki bil propal. Mira hoće s panduri. Ako bi po boju, kad bi se europski vladari i tak na vnogo let pomirili, nemir nastal rećemo med Japanom i Amerikom, onda bi došli europsinski panduri. Hajda prusi, magjari, turćini i bulgarci, navćite na moreš japanskoga jopca, koj je podufal se za hamnuti vu Ameriku.

Nam je ne potreban Wilsonov mir, niti pak nijči drugi, treba nam je takov, kojega si mi sami svojom jakostjom budemo zaslužili. Wilson kad je diplomatučki savez rešepel s Nemskom, tak je rekel: To svaka neutralna država bude tak napravila. Kaj budu neutralni orsagi napravili, to njihova briga bude. Mi se samo tomu veselimo, da gospon Wilson potistil je položaja. Žuhko veselje je to, ali itak je nam veselje. Odvezda nebudo mastne gšeste delali amerikanci. Naše podvodne ladje svako ladju potopiju, koja bude nekaj probala iz Amerike vu Engleziju voziti. Stēm budemo zagutili Wilsonove prijatelje i stēm budemo još bolje boja zadobili.

— **Nemci od Wilsona.** Nemske novine pišuju: Zal nam je, da je Wilson tak napravil, ali naj nišči ne misli, da mi nebudo spodvodnami ladjami tak delati, kak samo mogućni budemo. Mi smo zauzani, da stēm spoteremo neprijatelja. Wilsonov čin još ne zlamenuje boja, stēm se samo groziju, da Amerika k našim neprijateljom bude stupila. To nas nikaj ne plaši. Sad stopram moremo leži dihati. Wilsonov korak nam je odpral oči i oslobodil nam je ruke, koje su dovezda svezane bile. Nemilosrdno budemo na morju delali spodvodnami ladjami. Naj dojde Amerika svojimi ladjami, ako ufa. Nam je puno više vrēden jeden odprti neprijatelj, kak jeden tajni. Poleg Amerike predi bude konec boju

Četirinaest ili petnaest, ili pak kak Wilson misli, još više neprijateljov bude, to je sad sve jedno. Mi samo iz toga to vidimo, da preblizava se kōnec. Skim veksi je ogenj stēm predi zgori, stēm predi mu je kraj. Tak smo i stēm, dosli smo do konca. Za velikom eksplozijom, mir nastane.

— **Ladje stoijuju.** Šved, Norvēgia, Dania, Hollandia nepustiju svoje ladje na morje. Amerika, Englezia i Francuzka takodjer su zastavile one ladje, koje su za oditi bile. Nekoje pak koje su već na morju bile. nazat su pozvali s iskrenim telegramom. Samo one ladje su vu veliki pogibešji, kojim je nikak ne bilo moči na glas dati, kaj delaju nemci na morju. Iz med ovih ladjih voogo su potopili. Vu Engleziju niti jedna ladja neje došla ove dane. Na morju sve stoji, tam su sad nemske podvodne ladje gospoda proti kojim neprijatelji nikak se nemoreju braniti. Engleziju postigla bude kaštiga, kak je i druge. Sad veliju englezi, da smo mi barbari, ne oni, koji divje ljudi pošilaju proti nam.

— **Na talijanskim frontu.** Februara šestoga tridesetoga vadaskoga regimenta jedna kompanija od Plöcken klanjca na zapad vdrla je vu talijanske jarke, sporušila je šance i sobom je dopelala jednoga oficira, dvajsti osam prostih vojnikov i jedno mašinpušku. Vadaska kompaniju bez svakoga sgubička je nazat došla vu svoju poziciju.

— **Velika eksplozacija.** Ruski admiral prijavil je, da januara 26 ga vu arhangelskim morskim postajališču na Cseljunsčin ladju eksplozacija se pripetila i od toga veliki ogenj je nastal. Ogenj se je odmah rezširil i lamošnje trgovačke ladje, takodjer magazini i kolodvor je vu plamnu vuništil se. Pet velikih paroladjah se takodjer tak pokvarilo, da neje moči je nuci. Od eksplozacije i od ognja 344 osobah je pležerano. Medjimi su tri oficiri i 99 drugih

voinikov. Mrtve još ne su prebrojili, ali tak misliju, da prek trideset njih je. Teško pležerani su tridesetdevet.

— **Velika zima vu francuzkim.** Iz Parisa javiju, da vu varasu već skorom nikaj lapora nēmaj, poleg toga polgarmester lapora je dal rekvirerati. Vu Južni Francuzki svaki dan je vekaš zima. Francuzki varaši svi su vu velikim snegu, primorju još podjednoma gusti snēg pada. Skorom po čeli Francuzki zemlji stojuju čugi. Pošta takodjer stoji. Jedne francuzke novine pišuju, da zima je veliki neprijatelj Francuzkoj zemlji.

— **Englezija nepušta ladje na morje.** Englezki admiral na zapoved kormana zapral je sva morska postajališta i više nikakvo ladju nepušta vun na morje.

Vu jednim postajališču više englezkih taborskih ladjah stoji, kojim su dimnjaki spodrti, Ovu ladju taborske ladje budu sprejavale.

Francuzi su takodjer straho, niti oni ne ufaju vun na morje pustiti ladje.

— **Reorganizacija rumunjskoga šerega.** Jeden rumunjski general piše, da on rumunjski šereg, koj je iz ognja vun vušel vu Bessarabiji stoji i tam ga sad vezbaju. Poleg velike zime to jako pomaleni ide i do vezda samo sekojega regimenta su mogli tak skup spravitl, da more vu ogenj iti. Još naj menje dva mesece nucaju, ako ostajučega rumunjskoga šerega tak hočeju zvežbati, da vu prvo liniju bude mogel iti.

Rumunjski general još i to piše, da sad proti rusom i rumunjom samo četiri—pet nemskih divizijah vojuje. Nemce su na drugi front spravitl i na mesto njih su magjari i turčini došli. Od Galaca na poldan pak bulgarske čete stojuju snaj novešemi štuki. Piše nadalje, da nesmeju predi pustiti rumunje vu ogenj doklam nebudo do kraja zvežbani i oblečeni.

— **Revolver vu orsačkim spravliču.** Februara sedmoga vu orsački hži, kad je grof Batlyány Tivadar govora držal na galeriji jeden za drugim triput se je revolver sprožil. Svi ablegati su odmah gori poskakali, samo grof Tiza István je sedeč ostal. Palafalvi Gyura huserski kaprol je strēlal. Na sreću poleg njega su nemski soldati stali, koji su ga odmah za ruke prijeli. Tak je pijan bil, da niti iti je ne mogel, morali su ga pod ruke pelati. Kad su ga pitali, zakaj je počel strēlati, tak je odgovoril:

— Neznam zakaj, mortig je niti ne istina, da bi ja bil strēlal.

Prijem su našli službeno Frommen pištolu iz koje su tri kuglje falite. Grof Tiza Kálmán kapitan ga je spoznal i on je povēdal, da je i vu njegovu kompaniji služil ali pokedob je navēk pijan bil i sve je vkral, kaj je gde videl, poleg toga su iz kuhnje ga pretirali. Prek su ga dali soldackomu sudu.

— **Zakaj ne salutirate.** Vu Budimpešti: ideju po vlici dva oficiri. Niti jeden nema vitežku medalju. Naproti dojde jeden sdevmi medaljimi nagradjeni vitēz vu zdruzgani i zamazani kabenici. Ruke vu žepu drži. Kad oficire spazi, hiti na onu stran glavu bez toga, dabi i s rukum salutēral. Oficiri ga zastaviju:

— Zakaj ne salutirate redovito? — pita lejtinant, koj se stēm zabavil vu Budimpešti.

Naš vitēz bez odgovora zeme obedvē ruke vun i pokaže, da su mu obedvē zavē-

zene i samo tuliko veli:

— Jošme jako boliju, gospon lejtinant. Oficiri dale hočeju iti, ali za hrbtom oglasi se jeden general.

— Kaj je ovdi? Kaj se je pripetilo, gospon lejtinant.

Oficiri povedali su.

— Povečte, kak se zovete? zahtēva general.

Lejtinant i oberlejtinant povedali su svoje ime:

— Vi ste još ne bili na bojnim polju? — pita general.

— Ne smo bili.

— Onda sutra vjutro ob osmi vuri prejavite se primeni, da vas prvom prilikom na front pošlem. Na frontu se već navčite, kak salutēra on, koj je na obedvē ruke pležerani.

General je zatem pomalem dale odišel. Koji su to vidli i čuli, suzate su jim bile oči.

Pěsem dēvojke.

Lěpo vas pozdravljam,
Vas mlade junake!
Vas pod otkom Bogom
Sve jednake brate!

Da se bute mogli
Sviskup doma ziti,
Kralji i cesari
Brže pomiriti.

Vudne si zdihavam,
V noći mislim ovak:
Kaj trpeti mora
Na tom svētu človek?!

Istina, da lěpa
Dekanovska fara,
Vu njoj sem zebrale
K svomu arcu para.

Moraju trpeti
Svi mladi junaki,
Mislad, da je probal
Glad i žedju svaki.

Ali da je dišel
Vu rusku zemljicu,
V Medjimorju stavil
Mene dēvojčicu.

Ja se molim Bogu
I Majki Mariji.
Da bi zato zdravi
I veseli bili.

S Bogom mi ostante
Vi mladi junaki,
Prosim ja vas lěpo,
Molte Boga svaki.

Najte se vu bratci
Nikaj žalostiti,
Ar je Božja volja.
To tak mora biti.

Ovo sem pisala,
S tužnim srcom bila,
Svim mladim junakom
Blagoslov prosila.

Nek se molte Božu,
Trojstvu prezmōžnomu,
Da bu svaki v zdravju
Došel k svomu domu.

Božek blagoslovi
Vas na bojnem polju,
Mene pak dēvojku
V malom Medjimurju.

S ovimi rēčima
Pěsem se zapira,
Daj nam Bog ljubljeni
V ovom letu mira!

Damása

Tomasica Jelena.

Urednikova pošta.

Više popěrkah smo na novo dobili, izmed kojih smo prečitali sljedeće:

1. **Pěsem dēvojke.** (Damása. T. J.) S popravkami bude izlazila.

2. **Pěsma od naših mlilih junakov.** (Drăvevársbhely. L. M.) Dobra bude za novine.

3. **Božič na talijanskim frontu.** (Na bojnem polju. T. M.) Popravili smo ovu pěsmu i štampati budemo ju dali.

4. **Junak.** (Stridóvár. D. St.) Za potrpljenje prosimo, dok ju popravimo, ar bude vrēdna, da se popravi.

5. **Pěsem od mira.** (L. C.) Neda se popraviti, ar redi jako šepļaju.

6. **Mužka žalost, žensko veselje.** (Na bojnem polju. V. I.) Nebi mislili, da bi medjimurske žene tak zločeste bile, kak ste vu to opisali. Bog oslobodi! Najdeja se morti i takve, ali takve su rēdke. S tem su više pošleje vrēdne sve druge medjimurske ženske, koje bormeš ne pijančuju, nego delaju i bortju se za svakdašnj kraj i decu si odhranjuju, dok jim mužki na bojnem polju harčuju i trpiju za domovinu i za obitelji svoju. Vašu pěsmu nemrežno vu novine deti. Pišite vu rajši nekoj od dobrih medjimurskih ženah!

Vu jednim sijedečim broju naših novin budemo dragim glas dali, koji su nam pěsme poslali.

Svim štupa pozdrav! (M. J.)

Meghívás.

Az Alsómuraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Perlakon
negyvenharmadik évi

rendes közgyűlését

1917. évi február hó 25-ik napján délután 4 órakor saját üzlethelyiségében tartja,
melyre a t. részvényesek ezennel meghívottnak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Elnöki jelentés a lefolyt üzletéről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, ennek alapján az 1916. évi számadások, a vagyonmérleg végmegállapítása és a felügyelő-bizottsággal egyetemben a számadók felmentése, továbbá a mutatkozó tiszta nyeresemény felőli rendelkezésre vonatkozó igazgatósági indítvány tárgyalása.
3. A társaság hivatalos közlönyének megjelölése.
4. A társaság igazgatósági tagjai közül az alapszabályok 54. §-a értelmében kilépő ifj. Hajdinyák István, Hirschsohn Miksa és Spitzer József igazgatósági tagok helyett új választás megejtése, esetleg a kilépők újbóli megválasztása.
5. Az 1917. évben működő felügyelő-bizottság megválasztása. (66. §.)

Kelt Perlakon, az alsómuraközi takarékpénztár részvénytársaság igazgatóságának 1917. évi január hó 23-án tartott üléséből.

Az igazgatóság.

Az alapszabályok 44. §-a értelmében felkértem a t. cz. részvényesek, hogy szavazó-lapjaik átvétele végett részvényeiket a közgyűlés egész tartamára a pénztárba helyezték.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a közgyűlés elé terjesztendő jelentéssel együtt a ker. törvény 198. §-a értelmében a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg a társasági helyiségben a hivatalos órák alatt betekinthező.

Vagyon.

Az Alsómuraközi Takarékpénztár Részvénytársaság mérlege 1916. évi december hó 31-én.

Teljes.

	K	f		K	f
Jelzálog kötelező számlában	404522	—	Részvénytőke számlában	300000	—
Válló	840089	—	Tartaték alap	300000	—
Előleg	31465	—	Külön tartalék alap	100000	—
Idegen intézeteknél elhelyezett betét számlában	210000	—	Rendelkezési alap	35000	—
Kintlevő kamat számlában	15113	27	Nyugdíjalap	100000	—
Kintlevő értékpapír-kamat	4058	33	Tiszti nyugdíjalap	2713	23
Kintlevő idegen intézetnél elhelyezett betét-kamat számlában	3417	32	Közhasznú alap	6665	29
Ingatlan birtok számlában	25000	—	Betét	K 1.037.453.51	
Értékpapír	406111	—	Heti betét	20.589.—	1058042 51
Pénzületi központ üzletrész	1600	—	Heti betét tőkés. kamat	994	16
Osztrák-Magyar Bank giro	1000	38	Fel nem vett osztalék	304	—
Postatakarékpénztár	9919	07	Előre felvett kamat	12414	14
Folyószámla	1880	99	Igazgatósági fizetés	8792	—
Perköltség	7269	37	Felügyelő-bizottsági fizetés	1500	—
Pénztár	45709	01	Nyeresemény-át hozat	K 12.100.27	
			Nyeresemény	68.579.14	90679 41
	2007104	74			2007104 74

Tartozik.

Az Alsómuraközi Takarékpénztár Részvénytársaság nyereség- és veszteség-számlája 1916. évi december hó 31-én.

Követel.

	K	f		K	f
Tiszti- és szolgál-illetmény számlának	8940	—	Kamat és díj számláról	151961	99
Betétkamat	613	44	Értékpapír-kamat	7950	—
Heti betétkamat	385	50	Kintlevő értékpapír-kamat	4058	33
Vegyes költség	4145	84	Kintlevő idegen intézetnél elhelyezett betét-kamat számláról	3417	32
Perköltség	23	38	Ingatlan birtok jövedelem számláról	640	—
Adó	22951	65			
Tőkekamat 10% adó	4641	16			
Tőkésített kamat	45414	12			
Viszleazámítolási kamat	2211	41			
Behajthatlan követelés	830	—			
Igazgatósági fizetés	8792	—			
Felügyelő-bizottsági fizetés	1500	—			
Nyeresemény	68679	14			
	168027	64			168027 64

Kelt Perlakon 1916. évi december 31-én.

Dr. Böhm Sándor s. k.
társ. elnök.

Verty Ernő s. k.
pénztárnok.

Polednák Anna s. k.
könyvelő.

Dr. Gritz Gyula s. k. ifj. Hajdinyák István s. k. Jellőcsik Mihály s. k. Sipos Elek s. k. Hajdinyák János s. k. Hirschsohn Miksa s. k. Lange Koloman s. k. Kovács János s. k. Spitzer József s. k.
igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag.

Jelen nyereség-veszteség-számlát a fő- és egyéb üzleti könyvekkel összehasonlítottuk és mindenben megegyezőnek találtuk.

Kelt Perlakon, 1917. január hó 21-én.

Eperjesy Gábor s. k.
felügy. biz. tag.

Rehly József s. k.
felügy. biz. tag.

Sipos Károly s. k.
felügy. biz. tag.

Nyomatott Fischel Fülöp (Strauss Sándor) könyvnyomdájában Csáktornyan.